

[Fischer]

ligvis ses i lyset af, at de samlede offentlige udgifter i Danmark fortsat beslaglægger omkring 12 pct. mere af bruttonationalproduktet end EF-gennemsnittet. Vi må se i øjnene, at vi ikke i det lange løb – og det er ikke længere så langt – kan klare os med hverken et udgifts- eller et skattetryk, der adskiller sig væsentligt fra de øvrige EF-landes. Danmark må hastigt nærme sig disse lande, som vi skal konkurrere mere intenst med.

Vi er naturligvis meget tilfredse med, at det i denne folketingsssamling er lykkedes at få gennemført en nedsættelse af virksomhedsbeskatningen, få gennemført vigtige vedtagelser eller lempelser og fjernelse af afgifter, således at vi yderligere kan få nedbragt den alt for store grænsehandel i forhold til Tyskland, som oplagt skader dansk økonomi, beskæftigelse og handel.

Men der er også i denne folketingsssamling opnået gode resultater på andre områder, der ikke er så økonomisk prægede, og som lægger brikker til billedet af en frodig lovmosaik i denne folketingsssamling. Der er tale om en ny, afbalanceret dyreværnslov, som dyrenes venner nok vil sætte pris på. Der er tale om en ny tidsvarende presselov samt ændringer i udlændingeloven, der betyder, at Danmark som det første EF-land ratificerer EF's asylkonvention. Vi har også fået en moderne miljøbeskyttelseslov, der knæsætter aftaleprincippet og baner vejen for en renere teknologi.

Jeg vil også gerne henvise til de positive resultater: den forventede vedtagelse af den ny planlov, forbedring af beskæftigelsen i danske landområder, og vi er ikke mindst i den konservative folketingsgruppe meget tilfredse med, at pensionister får lov til at bo i deres sommerhuse året rundt. Det har vi længe arbejdet for, og ret beset drejer det sig jo her om en styrkelse af borgernes personlige frihed. Jeg vil i anden omgang knytte nogle bemærkninger til et par udenrigspolitiske forhold.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Nu er det ikke muligt at besvare alle de spørgsmål, som det lykkedes hr. Fischer at stille, eller tilbagevise alle påstandene, så jeg vil koncentrere mig om et enkelt af hr. Fischers spørgsmål. For hr. Fischer spurgte, om virkelig det kan være rigtigt, at Socialdemokratiet ville

fralægge sig ansvaret for samfundsøkonomien. Jeg kan sige til hr. Fischer, at det vil aldrig ske. Derimod bekymrer det os meget, at det tilsyneladende alene er Socialdemokratiet, der interesserer sig for, om samfundsøkonomien nu også hænger sammen. Hvordan kan statsministeren under sin positivtste eksempelvis medtage, at skattetrykket er faldet fra 51 til 48 pct., altså at 20-25 mia. kr. er lukket ud i form af forskellige skatte- og afgiftslettelser, når enhver ved, at underskuddet er steget med det dobbelte i den samme periode, altså at hver eneste krone, der er lukket ud indtil dette øjeblik i skatte- og afgiftslettelser, har været ufinansieret? Det synes vi er uansvarligt, hr. Fischer.

Socialdemokratiet ville gerne have så lave skatteprocenter og så lave afgiftsprocenter som overhovedet muligt for at kunne finansiere vores fælles husholdning. Men vi er omvendt parat til at betale prisen for det velfærdssamfund, som vi mener er værd at forsvare, værd at udbygge og værd at forny. Derfor må jeg sige til hr. Fischer, at vi jo ikke kan tage ansvar for hvad som helst, hvis ikke vi har mulighed for også at påvirke tingene. For hvem var det, der lovede fjernelse af 6 pct.-skatten, fjernelse af 12 pct.-skatten, lettede virksomhedsskatterne, hvem fyrede personalet i skatteforvaltningerne, alt sammen med den virkning, at underskuddet på statsfinanserne steg?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Fischer mente ikke, at det betød noget som helst, hvad Danmark gjorde i CO₂-sagen, og det er jo lige præcis et fuldstændig umuligt synspunkt at have i miljøpolitikken. Det betyder ganske vist ingenting eller næsten ingenting, hvis hr. Fischer begynder at smide sit affald i skoven. Men hvis det danner eksempel, så har vi katastrofen, så har vi problemet.

Danmark er faktisk på listen her i verden over dem, der har det største udslip af CO₂ pr. indbygger – vi er nummer 9. Vi er de niendeværste i hele verden til at slippe CO₂ ud, så vi har ingen argumenter for at vente med at gå i gang med at løse vores problemer. Absolut ingen argumenter.

Tværtimod må man sige, at hvis vi ønsker at arbejde for CO₂-afgifter i internationale forsamlinger – jeg forstår, at det gør regeringen gerne – så er det, at vi gør noget ved det selv,